

Čabúzy - - Lidovky

ČABÚZY

Přišlo to jak na komando, že jsem dostal rekomando,
abych si vzal patróny a ručnici,
a abych si sed honem na vůz a jel ke strejdovi z Čabúz,
střelit si tam nákou ramlicí.
Sňal jsem ze zdi flintu, co s ní dědové, bránili Prahu, když přišli Švédové,
namazal jsem jí celou petrolejem, prolil volejem, tu ručnici.
A pak jsem ji nabil střelným prachem, třeste se strachem páni zajíci.
A k tomu nutné věci zbalil jsem si do vaku,
tři flašky slivovice a tři flašky koňaku
a potom jako malej mysliveček,
trandil tou pražskou elektrikou ke vlaku.

Na nádraží pan průvodčí, pořad kolem mne se točí,
pak povídá kampak jedeš pytláku ?
Když jsem mu řek, že do Čabúz, ukázal mi honem na vůz
a zavřel mě vzádu v hitláku.
A tak za dva rýnský měl jsem extra vůz, jel jsem pohodlně z Prahy do Čabúz,
Čabúzy to je moje rodná víska, je mi tak blízka a milá mi.
Tam starostu proto že je malej na zimu balej ještě do slámy.
Neb chudák nezmohl se ještě ani na zimník,
a v poledne tam práskaj prknem vo rybník.
A v téhle vísce je můj strejda hajnej,
no von je pytlák ale hajným chtěl by být.

Jen mne spatřil ten můj strejda, tak povídá vot že jejda,
jak pak se máš a co děláš můj hochu,
jen jsem si sed na lavici, už mi nabíd slivovici,
co mi před tím šlohl z baťohu.
Teta koukala se na to divně nák, brousila si zuby asi na koňak,
strejdovi ale zachutnala více ta slivovice, pili do noci,
a pak že si uděláme výlet, že půjdem střílet z boží pomocí.
Do lesa přišli jsme a tma už byla hluboká
a strejda se v tý tmě tam někde chytil do voka,
tak jsem ho praštil flintou přes palici,
neb jsem si myslel, že to svině divoká.

Strejda ještě v lese ležel, když jsem přes Čabúzy běžel,
byl jsem celej vyděšeněj, k svý tetě.
Hledám hledám milou tetu, takovou však benedetu,
nespatřím, co budu na světě.
U zdi leží lahví plná polička, teta na posteli dělá zajíčka,
povídám ale moje milá teto, co pak je tohleto za pozice,
Ona na to s úsměvem mi dodá, že prý mi prodá kůži z vopice.
Od těch dob zanevřel jsem na svou tetu, na Zúzi,
a nechci víc myslet na tu noc a na ty hrůzy.
A nechci nikdy jak malej mysliveček,
už více spatřit svoje rodný Čabúzy.